

Nr 59.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1936 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 11 § förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

I en till riksdagen avlåten, den 10 mars 1936 dagtecknad proposition nr 223, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av 11 § förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Berörda författningsförslag är bilagt detta utlåtande.

I en den 10 mars 1936 dagtecknad proposition nr 218, som hänvisades till andra lagutskottets förberedande handläggning, hade Kungl. Maj:t framlagt förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete.

Detta lagändringsförslag innebär bland annat sådan ändrad lydelse av 11 §, att av själva lagtexten tydligt skall framgå, att från ersättning enligt lagen endast må avdragas från arbetsgivaren eljest direkt eller indirekt utgående förmåner, som jämväl de — åtminstone delvis — utgöra understöd på grund av olycksfallet. Till ytterligare förtydligande av denna regel hava intagits bestämmelser, som avse att framhålla, att genom anställningstidens längd intjänad pension icke utgör dylikt understöd. Med hänsyn till att tjänst innehavare, för vilken lön är bestämd i författning eller eljest fastställd av statlig myndighet, i vissa fall äger för fullgjord tjänstgöring uppbära lönen utan avdrag för tjänst innehavaren eventuellt tillerkänd livränta i anledning av olycksfall i arbetet, skall i dylikt fall lönen, till den del densamma motsvarar sådan livränta, i regel anses utgöra understöd på grund av olycksfallet.

Såsom motivering för det i nu förevarande proposition framlagda förslaget har *departementschefen* anfört följande.

Liksom 11 § i förordningen den 18 juni 1927 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, i tillämpliga delar överensstämmer med 11 § olycksfallsförsäkringslagen i dess nuvarande lydelse syntes den även, därest nu föreslagna ändrade lydelse av sistnämnda para-

graf bleve gällande, böra i samma mån ansluta sig till denna. Sålunda borde i första stycket vissa ändringar vidtagas. Vidare borde i ett nytt andra stycke införas bestämmelser, likalydande med dem som meddelats i 11 § andra stycket olycksfallsförsäkringslagen enligt dess föreslagna nya avfattning. I olycksfallsförsäkringslagen skulle dessa bestämmelser bland annat innebära, att sjukpension icke till någon del vore att anse som understöd på grund av olycksfall i arbetet och därför icke finge föranleda avdrag å livränta enligt lagen. I förordningen däremot skulle bestämmelserna innebära, att då en statens befattningshavare eller arbetare till följd av en under militärtjänstgöring i fredstid ådragen skada tillerkändes sjukpension enligt för honom gällande civilt pensionsreglemente, denna pension skulle till den del densamma icke vore intjänad anses utgöra understöd på grund av skadan och föranleda avdrag å livränta enligt förordningen. I nuvarande andra stycket borde de ändringar vidtagas, vilka vore betingade av att lagen om allmän pensionsförsäkring vore avsedd att från och med den 1 januari 1937 ersättas av lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering och förordningen samma dag (nr 435) om invalidunderstöd, samt att avdrag icke syntes böra göras för ersättning enligt förordningen den 20 april 1934 (nr 105) om blindhetsersättning. Slutligen borde införas ett nytt stycke, motsvarande 11 § fjärde stycket olycksfallsförsäkringslagen enligt nu föreliggande förslag. Då bestämmelsen i sista stycket sistnämnda förslag tillkommit med hänsyn till de skiftande former, i vilka skyldighet åvilade enskilda arbetsgivare att bereda sina anställda understöd, syntes däremot icke erforderligt att i förordningens 11 § upptaga någon motsvarighet till sagda bestämmelse.

De nu föreslagna ändringarna i förordningen om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, borde träda i kraft samma dag som förutnämnda av chefen för socialdepartementet anmälda lagförslag, eller den 1 januari 1937. Ersättningsanspråk, som grundades på dessförinnan inträffat olycksfall eller yppad sjukdom, borde dock bedömas enligt äldre bestämmelser.

Utskottet.

Såsom utskottet i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 58 erinrat, har riksdagen numera bifallit Kungl. Maj:ts i propositionen nr 218 framlagda förslag till vissa ändringar i 11 § olycksfallsförsäkringslagen. Med hänsyn härtill och då 11 § militärsättningsförordningen i tillämpliga delar ansluter sig till 11 § olycksfallsförsäkringslagen i dess ännu gällande lydelse, finner utskottet sig böra tillstyrka bifall till de ändringar i nyssnämnda förordning, som Kungl. Maj:t föreslagit i den nu förevarande propositionen och vilka i allt väsentligt överensstämmer med de av riksdagen godkända ändringarna i ovanberörda lag.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 12 maj 1936.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 58.

Förslag

till

Förordning**angående ändrad lydelse av 11 § förordningen den 18 juni 1927 (nr 234)
om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under
militärtjänstgöring.**

Härigenom förordnas, att 11 § förordningen den 18 juni 1927 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, skall erhålla följande ändrade lydelse:

11 §.

Är den skadade berättigad att vid skada till följd av olycksfall av statsmedel erhålla avlöning, pension eller annan ersättning, som icke avses i denna förordning men som helt eller delvis utgör understöd på grund av olycksfallet, eller skall sådant understöd utgå från kassa eller pensionsinrättning, som understödes med statsmedel, avdrages från ersättning, som utgives enligt denna förordning, vad i anledning av olycksfallet för motsvarande ändamål från statens sida, av kassan eller pensionsinrättningen utgives för tid, under vilken ersättningen utgår; dock att i fråga om understöd från kassa eller pensionsinrättning sådant avdrag endast må ske, om kostnaden för understödet helt och hållet eller till minst en tredjedel bestritts av staten, och ej ske med större belopp än som skäligen kan anses svara emot statens bidrag.

Såsom understöd, varom i första stycket sägs, skall ej anses pension, som tillförsäkrats den skadade på grund av viss levnadsålder och anställningstid eller eljest av annan anledning än den av olycksfallet förorsakade skadan. I fråga om pension, som utgår vid arbetsförmåga i följd av olycksfallet, skall såsom sådant understöd anses allenast den del av pensionen, som överstiger det belopp, vartill rätt grundats genom anställningstiden.

Avdrag må icke göras för tilläggspension enligt lagen om folkpensionering eller för understöd enligt förordningen om invalidunderstöd eller för annat dylikt, allenast för behövande avsett understöd, och icke heller för ersättning enligt förordningen om blindhetsersättning.

Är för den skadade lön bestämd i författning eller eljest fastställd av statlig myndighet utan att därvid angivits, att å lönen avdrag må göras för livränta enligt denna förordning, skall vid tillämpningen av första stycket lönen till den del densamma motsvarar den skadade tillerkänd dylik livränta anses utgöra understöd på grund av olycksfallet; dock må livräntan utgå om och i den mån särskilda förhållanden därtill föranleda.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1937; dock att ersättningsanspråk, vilket grundas på olycksfall som inträffat eller sjukdom som yppats före nämnda dag, bedömes enligt äldre bestämmelser.